

Helt grundlæggende er politiet og politiets beføjelser et anliggende for Tysklands 16 delstater.

Alligevel har forbundsjustitsministeriet oversendt nedenstående svar til ambassaden, der overordnet sammenfatter lovgivningen på området. For yderligere detaljer kan ambassaden, hvis det ønskes, enten kontakte det ressortansvarlige forbundsindenrigsministerium (området for politiet) eller forbundslandsbrugsministeriet (området for dyrebeskyttelse). Ligeledes vil det være påkrævet at indhente godkendelse fra disse myndigheder, hvis svaret på nogen måde skal offentliggøres.

Der skelnes inden for dyrebeskyttelse mellem forebyggende forholdsregler ifm. afværgelse af fare og repressive tiltag med retsforfølgelse for øje.

Bestemmelser vedr. dyrebeskyttelse sker på grundlag af dyreværnsloven, navnlig § 16a. Lovteksten foreligger kun på tysk, [TierSchG - nichtamtliches Inhaltsverzeichnis \(gesetze-im-internet.de\)](https://www.gesetze-im-internet.de/tiersch_gn_i_16a.html). Strafforfølgelse er reguleret i retsplejeloven, se under pkt. 2.

1. Forebyggende dyreværnsforanstaltninger

Dyreværnsloven (forkortet DVL i nedenstående) indeholder adskillige forebyggende dyreværnsforskrifter. DVL § 11 fastslår blandt andet, at erhvervsmæssigt hold af dyr, for eksempel som led i rideskoler eller zoologiske haver, kræver tilladelse fra den ansvarlige myndighed. Ifølge § 16 DVL er visse virksomheder såsom husdyrbrug og slagterier underlagt særligt tilsyn af myndigheden og kontrolleres med jævne mellemrum. I § 16, stk. 3 er beføjelserne for de personer, der er bestilt af den ansvarlige myndighed med henblik på kontrol, standardiseret. Kontrollører har tilladelse til at besigtige ejendomme, erhvervslokaler og lejligheder samt undersøge dyr og tage prøver. § 16a i DVL indeholder et bemyndigelsesgrundlag for den ansvarlige myndighed til at udstede dyreværnsforskrifter. Det omfatter forbud mod at holde eller passe en bestemt dyretype eller enhver form for dyr jf. § 16a, stk. 1. i tilfælde, hvor en person gentagne gange eller groft overtræder en dyreholders pligter efter dyreværnslovens § 2 eller tilsvarende påbud fra den ansvarlige myndighed samt en øvrig lovbekendtgørelse (...) og derved overtræder kravene og forvolder væsentlig eller længerevarende smerte eller lidelse eller væsentlig skade på dyr, der holdes eller passes af vedkommende.

I henhold til § 15 DVL ligger håndhævelsen af loven hos de af ansvarlige myndigheder, som normalt vil være lavere administrative myndigheder (distriktsmyndigheder, byforvaltninger), hvor der normalt oprettes et veterinærkontor til dette formål. De kaldes dyreværnsmyndigheder.

Politiet har udelukkende sekundær myndighed i hastesager, hvilke er defineret i delstaternes politilovgivning. Forudsætningen for en hastesag er eksistensen af en trussel mod den offentlige sikkerhed eller orden. Beskyttelsen af den offentlige sikkerhed er i særdeleshed retssystemets og den forfatningsmæssige ordens integritet. Der foreligger følgelig en risiko for den offentlige sikkerhed, hvis man skal frygte lovovertrædelser af dyreværnsloven. Hvis den ansvarlige dyreværnsmyndighed ikke kan gribe ind rettidigt, kan politiet træffe midlertidige foranstaltninger. Inden for dyrebeskyttelse er navnlig beslaglæggelser og ransagninger i højsædet. Politiet er dog ikke bemyndiget til at træffe yderligere forebyggende foranstaltninger, som ikke er omfattet af bestemmelserne vedr. hastesager.

2. Retshåndhævelse i forbindelse med dyrebeskyttelse

Dyreværnsloven indeholder en strafbemmelelse i § 17. Ifølge denne straffes den, der afliver et hvirveldyr uden rimelig grund eller som påfører væsentlig smerte eller lidelse eller langvarig eller gentagen betydelig smerte eller lidelse ved brutalitet, med fængsel indtil tre år eller bøde.

Den offentlige anklagemyndighed har ansvaret for at forfølge overtrædelser. Efterforskningens ramme og muligheder følger af strafferetsplejeloven. Politiet fungerer i den sammenhæng som efterforskere for anklagemyndigheden. Ledelses- og kontrolfunktionen i efterforskningsproceduren ligger dog alene hos anklagemyndigheden.

I henhold til ressortopdelingen, som den er reguleret i Tysklands grundlov for dette område, er delstaterne ansvarlige for strafferetlig forfølgelse. Forbundsjustitsministeriet har derfor ingen data om den gennemsnitlige sagsbehandlingstid ved overtrædelser af dyreværnsloven. Den føderale statistik viser for 2021 følgende tal vedr. retsforfølgende, [Strafverfolgung - Fachserie 10 Reihe 3 - 2021 \(destatis.de\)](#).

I 2021 blev der fortegnet 1.345 domfældelser over hele Tyskland for overtrædelser af dyrevelfærdsloven, hvoraf 1.008 sager resulterede i en dom. 998 blev dømt i henhold til almindelig strafferet og 10 blev dømt under ungdomsstraffeloven. Af de almindelige strafferetlige domme blev der idømt fængselsstraf i 43 sager og bøde i 955 sager. I tilfælde med idømte fængselsstraffe blev dommen gjort betinget i 40 tilfælde.

Forbundsjustitsministeriet er ikke bekendt med, om der er oprettet særlige afdelinger i den offentlige anklagemyndighed i delstaterne til at håndtere overtrædelser af dyrevelfærdsloven. Oprettelsen af kriminalitetsspecifikke anklagemyndigheder er mulig. Ifølge gældende lovgivning kan embedsmændene i en anklagemyndighed i regionale landsretter afsættes til retsforfølgning af visse typer straffesager, hvor dette for at fremme eller fremskynde sagsbehandlingen er formålstjenligt. Det er også muligt at oprette visse særlige afdelinger inden for anklagemyndighedens organisationsstruktur. Her samles sagsansvaret for forskellige kriminalitetsområder inden for den lokalt ansvarlige anklagemyndighed. De respektive delstater er dog også ansvarlige for spørgsmålet om, hvorvidt der skal oprettes centrale anklagemyndigheder eller særlige afdelinger. Hvorvidt det er hensigtsmæssigt at oprette specialiserede anklagemyndigheder eller særlige afdelinger, skal vurderes fra sag til sag og af de respektive delstaters justitsmyndigheder.

I henhold til § 20 DVL kan en domstol forbyde, at en pågældende, der er dømt for en ulovlig handling efter § 17 DVL, må holde eller passe, handle med eller på anden måde erhvervsmæssigt beskæftige sig med dyr af enhver art eller en bestemt art i en periode på et til fem år eller for bestandig, hvis der er risiko for, at vedkommende vil fortsætte med at begå en lignende ulovlig handling.

I DVL § 18 er der endvidere fastsat en lang række bestemmelser, som ikke er omfattet af straffeloven men takseres som mere simple overtrædelser. Ifølge § 18, stk. 1 handler den, der forsætligt eller uagtsomt forvolder væsentlig smerte, lidelse eller skade på et hvirveldyr, som de holder, passer eller skal passe, uden rimelig begrundelse, i strid med loven. Ifølge § 18, stk. 1 begår den, der udfører et erhverv uden den fornødne tilladelse, der kræves i henhold til § 11, stk. 1 eller overtræder de betingelser, der er forbundet hermed, en lovovertrædelse. Ifølge dyreværnslovens § 18, stk. 4 kan disse lovovertrædelser i nogle tilfælde straffes med bøde på op til 25.000 EUR og i nogle tilfælde med bøde på op til 5.000 EUR.

Kilde: *, forbundsjustitsministeriets kontor for politiret.*